

Αριθμός Απόφασης 57/2024

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Δημήτριο Στασινούλα, Ειρηνοδίκη Θεσσαλονίκης, ο οποίος ορίσθηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Ειρηνοδικείου, και τη Γραμματέα Ασημίνα Ταραρά.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 28η Νοεμβρίου 2022 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΑΣ:

η οποία
παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου Θεσσαλονίκης Αθανάσιου Παπαναστασίου (Α.Μ./Δ.Σ.Θ. 9198), και κατέθεσε προτάσεις, κατά

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Ελληνικού Δημοσίου, όπως εκπροσωπείται νόμιμα από την, εδρεύουσα στην Αθήνα, Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων, με Α.Φ.Μ. 997093525, όπως εκπροσωπείται νόμιμα από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης, το οποίο παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου Μαγδαληνής Καρυπίδου (με Α.Μ. 440 του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους), και κατέθεσε προτάσεις.

Η ανακόπτουσα ζητά να γίνει δεκτή η από 26.01.2022, με ΓΑΚ: ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου ανακοπή της, η συζήτηση της οποίας αρχικά προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 10.03.2022 και κατόπιν αναβολής για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Ι. Το άρθρο 73 παρ. 1 του ν.δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.) ορίζει τα εξής: "1. Η προ της ενάρξεως της εκτελέσεως ανακοπή του οφειλέτου ασκείται: α) κατά της εκδοθείσης ατομικής ειδοποίησεως, β) κατά του εκδοθέντος και μη εκτελεσθέντος εντάλματος προσωπικής κρατήσεως και γ) κατά του νομίμου τίτλου, εκδικάζεται δε υπό των καθ' ύλην αρμοδίων δικαστηρίων κατά τας διατάξεις των άρθρων 583-585 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας. Διά ταύτης επιτρέπεται η προβολή πάσης αντιρρήσεως ουσιαστικού ή δικονομικού δικαίου ως και η αμφισβήτησις του κατ' ουσίαν βασίμου της απαιτήσεως του Δημοσίου, εφ' όσον ο προσδιορισμός ταύτης δεν έχει ανατεθή εις δικαστήρια ή εις διοικητικάς επιτροπάς αποφαινομένας μετά δυνάμεως δεδिकाσμένου". Περαιτέρω, το άρθρο 4 του Κ.Ε.Δ.Ε. ορίζει τα εξής: «1. Με την εξαίρεση των φόρων και των λοιπών δημοσίων εσόδων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013), για τα οποία εφαρμόζονται αποκλειστικά οι διατάξεις του ως άνω Κώδικα, καθώς και των δημοσίων εσόδων της περίπτωσης β' της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του παρόντος Κώδικα, μετά την καταχώριση του χρέους ως δημοσίου εσόδου κατά τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 3, η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει ατομική ειδοποίηση, την οποία, είτε αποστέλλει ταχυδρομικά στον οφειλέτη και στα συνυπόχρεα πρόσωπα είτε την κοινοποιεί σε αυτούς σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν. 4174/2013. Στην ατομική ειδοποίηση αναφέρονται τα στοιχεία και ο αριθμός φορολογικού μητρώου, εφόσον υπάρχει, του οφειλέτη, το είδος και το ποσό του χρέους, συμπεριλαμβανομένων των τόκων που έχουν ήδη υπολογισθεί κατά την κείμενη νομοθεσία, ο αριθμός και η χρονολογία καταχώρισης του χρέους ως δημοσίου εσόδου ή ο τίτλος στον οποίο βασίζεται το χρέος, ο χρόνος και ο τρόπος καταβολής αυτού, η μνεία ότι από την επομένη ημέρα της λήξης της νόμιμης προθεσμίας καταβολής του χρέους και μέχρι την τελική εξόφληση αυτού υπολογίζονται οι τόκοι και το πρόστιμο του άρθρου 6 του παρόντος...2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφον κοινοποιουμένη

ατομική ειδοποίησις δεν εξομοιούται προς την επιταγήν προς πληρωμήν. 3. Η παράλειψις αποστολής της κατά την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου ειδοποίησεως ουδεμίαν ασκεί επίδρασιν επί του κύρους των κατά του οφειλέτου λαμβανομένων αναγκαστικών μέτρων.» Τέλος, στο άρθρο 75 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: "1. Παράλειψις ή ακυρότης των πράξεων εκτελέσεως δύναται να προταθή υπό του οφειλέτου αν αυτή αποδεικνύεται εξ αυτών των πράξεων και αν κατά την κρίσιν του Δικαστηρίου επήλθεν εις αυτόν βλάβη μη δυναμένη να επανορθωθή άλλως ή κηρυσσομένης της ακυρότητος". Από τις ως άνω διατάξεις προκύπτει ότι η ατομική ειδοποίηση, η οποία προϋποθέτει την ύπαρξη νομίμου τίτλου, αφού ακολουθεί τη νομότυπη ταμειακή βεβαίωση του σχετικού ποσού, πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που καθορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 4, προκειμένου ο οφειλέτης να λαμβάνει ασφαλή γνώση για το είδος του χρέους, το ύψος του, τη χρονολογία βεβαίωσης και γενικά, να κατατοπίζεται επαρκώς για την οφειλή του. Η έλλειψη, όμως, ενός ή περισσοτέρων στοιχείων από τα οριζόμενα στο ανωτέρω άρθρο μπορεί να οδηγήσει, κατόπιν ασκήσεως ανακοπής, στην ακύρωση της ατομικής ειδοποίησεως, μόνο με τη συνδρομή των όρων και προϋποθέσεων του άρθρου 75 του ΚΕΔΕ -του άρθρου τούτου εφαρμοζομένου όχι μόνο επί των αμιγών πράξεων εκτελέσεως αλλά και επί των προπαρασκευαστικών- σχετικά με το στοιχείο της βλάβης του οφειλέτη του Δημοσίου, δηλαδή, αν η έλλειψη αυτή επέφερε στον οφειλέτη αδυναμία ουσιαστικής ή δικονομικής προστασίας των δικαιωμάτων του, η οποία δύναται να επανορθωθεί μόνο αν κηρυχθεί η ακυρότητα της ατομικής ειδοποίησεως, ενόψει, ιδίως, της υπάρξεως περισσοτέρων χρεών με διαφορετικές το καθένα συνέπειες για τον οφειλέτη. Το ότι η προς της ενάρξεως της εκτελέσεως ανακοπή του οφειλέτη ασκείται και κατά της εκδοθείσας ατομικής ειδοποίησης προβλέπεται ρητά από το άρθρο 73 παρ.1 του ν.δ. 356/1974, ώστε οιαδήποτε άλλη ερμηνεία να συνιστά *contra legem* ερμηνεία, έστω και αν η παράλειψη αποστολής της ειδοποίησεως αυτής καμία επίδραση δεν ασκεί επί του κύρους των κατά του οφειλέτη λαμβανομένων αναγκαστικών μέτρων. Άλλωστε και κατά τη ρητή ρύθμιση της παρ. 2 του ίδιου άρθρου 4 η κοινοποιούμενη ατομική ειδοποίηση δεν εξομοιώνεται, από πλευράς εννόμων αποτελεσμάτων, προς την επιταγή προς πληρωμή του άρθρου 924 του ΚΠολΔ (ΕφΠειρ 219/2023

Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών Nomos).

II. Περαιτέρω ορίζονται, με το άρθρο 4 του ίδιου νόμου η διαδικασία κατάθεσης της αίτησης περί ρύθμισης στο αρμόδιο δικαστήριο και των εγγράφων που τη συνοδεύουν και αφορούν στην περιουσιακή και εισοδηματική κατάσταση του ίδιου και του συζύγου του, τους πιστωτές και τις οφειλές του, με το άρθρο 5 η απαιτούμενη προδικασία με την επίδοση της αίτησης και στους εγγυητές, με το άρθρο 7 η ρύθμιση των χρεών και η απαλλαγή του οφειλέτη από το υπόλοιπο αυτών στο πλαίσιο δικαστικού συμβιβασμού ενώπιον του αρμόδιου Ειρηνοδίκη, με τα άρθρα 8 και 9 η δικαστική ρύθμιση των οφειλών (αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή κατάσταση, τα πάσης φύσεως εισοδήματα του οφειλέτη και η δυνατότητα συνεισφοράς του συζύγου και σταθμιστούν οι βιοτικές ανάγκες του ίδιου και των προστατευόμενων μελών της οικογενείας του), η απαλλαγή από το υπόλοιπο αυτών στην περίπτωση που δεν γίνει δεκτό από τους πιστωτές το υποβληθέν από τον οφειλέτη σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του και η διαδικασία ρευστοποίησης περιουσίας και η προστασία της κύριας κατοικίας του οφειλέτη, με το άρθρο 11 η διαδικασία πιστοποίησης από το δικαστήριο της απαλλαγής του οφειλέτη από το υπόλοιπο των χρεών του επί κανονικής εκτέλεσης των υποχρεώσεων που επιβλήθηκαν με τη δικαστική απόφαση και η έκπτωση αυτού από τη ρύθμιση επί μη εκτέλεσης των υποχρεώσεων αυτών και με το άρθρο 12 τα δικαιώματα των πιστωτών έναντι των εγγυητών του οφειλέτη που ρύθμισε τα χρέη του. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 12 του ν. 3869/2010 "Τα δικαιώματα των πιστωτών έναντι συνοφειλετών ή εγγυητών του οφειλέτη, καθώς και τα δικαιώματα των εμπραγμάτως ασφαλισμένων πιστωτών επί του υπέγγυου αντικειμένου δεν θίγονται. Ο οφειλέτης απαλλάσσεται έναντι των εγγυητών, των εις ολόκληρον υπόχρεων ή άλλων δικαιούχων σε αναγωγή". Με το άρθρο 65 του ν. 4549/2018 προστέθηκε στο εν λόγω άρθρο δεύτερο εδάφιο το οποίο, κατ' άρθρο 68 παρ. 16 αυτού, εφαρμόζεται και επί αποφάσεων ρύθμισης ή σχεδίων διευθέτησης οφειλών που δεν έχουν εκτελεστεί στο σύνολό τους κατά την έναρξη ισχύος του ίδιου νόμου, και έχει ως εξής: "Αν όμως ο εγγυητής, ο εις ολόκληρον υπόχρεος ή άλλο δικαιούχο σε αναγωγή πρόσωπο καταβάλει τόσο το τμήμα της οφειλής από την οποία ο οφειλέτης πρόκειται να απαλλαγεί κατά την παράγραφο 1 του

άρθρου 11 όσο και μέρος της οφειλής που περιλαμβάνεται στην απόφαση ρύθμισης του άρθρου 8 ή στο σχέδιο διευθέτησης οφειλών του άρθρου 9, τότε αυτός υποκαθίσταται αυτοδικαίως για το τελευταίο ποσό στη θέση του πιστωτή στο μέτρο και με τις προϋποθέσεις που η οφειλή αυτή έχει διαμορφωθεί δυνάμει της ρύθμισης ή του σχεδίου διευθέτησης οφειλών που επικυρώθηκε με τη δικαστική απόφαση". Από το συνδυασμό των ως άνω διατάξεων προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο οφειλέτης, στο πρόσωπο του οποίου συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 1 παρ. 1 του ν. 3869/2010, μπορεί, με αίτησή του προς το αρμόδιο δικαστήριο, να ζητήσει τη ρύθμιση των χρεών του υποβάλλοντας σχέδιο διευθέτησης των οφειλών και τα σχετικά με την περιουσιακή και εισοδηματική κατάστασή αυτού και του συζύγου του, τους πιστωτές και τις οφειλές του έγγραφα. Η αίτηση επιδίδεται και στους εγγυητές, οι οποίοι καθίστανται έτσι διάδικοι. Οι οφειλέτες και οι πιστωτές μπορούν να επιλύουν συμβιβαστικά τη διαφορά τους με την επικύρωση του σχετικού σχεδίου από τον αρμόδιο Ειρηνοδίκη, οπότε αυτό αποκτά ισχύ δικαστικού συμβιβασμού. Αν το σχέδιο του αιτούντος δεν γίνει δεκτό από τους πιστωτές, το Δικαστήριο, αν κρίνει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις ρύθμισης των οφειλών του και απαλλαγής του από αυτές, αφού λάβει υπόψη του το ποσό που απαιτείται για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών του ίδιου και των προστατευόμενων μελών της οικογένειάς του, προβαίνει, με βάση τα περιουσιακά του στοιχεία και τα πάσης φύσεως εισοδήματά του που απομένουν, στον καθορισμό των μηνιαίων καταβολών για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών. Υπό τις οριζόμενες στο άρθρο 9 του ν. 3869/2010 προϋποθέσεις και κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος του οφειλέτη, το Δικαστήριο μπορεί να διατάξει την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας αυτού. Η απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη στο πλαίσιο των ρυθμίσεων του ν. 3869/2010, είτε κατόπιν συμβιβασμού με τους πιστωτές του είτε κατόπιν ρύθμισης αυτών με δικαστική απόφαση, ενεργεί υποκειμενικά, αφορά μόνο στο πρόσωπο του ίδιου και δεν επεκτείνεται στους εγγυητές, έναντι των οποίων οι πιστωτές διατηρούν ακέραια τα δικαιώματά τους. Οι ρυθμίσεις του ν. 3869/2010, όπως προκύπτει από την αιτιολογική του έκθεση, έχουν ως σκοπό την αντιμετώπιση ενός ιδιαίτερα μεγάλου και οξυμένου προβλήματος της

ελληνικής κοινωνίας, της υπερχρέωσης φυσικών προσώπων που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει σε μόνιμη και γενική αδυναμία αποπληρωμής των οφειλών τους, ώστε με τη ρύθμιση των οφειλών και την απαλλαγή από τα χρέη τους, να απεγκλωβιστούν από την υπερχρέωση, διασφαλίζοντας παράλληλα για τους ίδιους και τα προστατευόμενα μέλη της οικογένειάς τους ένα ελάχιστο επίπεδο οικονομικής διαβίωσης, να διατηρήσουν την κύρια κατοικία τους εξαιρώντας αυτή από τη ρευστοποίηση της περιουσίας τους και να επανακτήσουν την αγοραστική τους δύναμη προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα. Κρίσιμο, συνεπώς, για την προστασία του ν. 3869/2010 είναι το πρόσωπο του οφειλέτη, στο οποίο απέβλεψε ο νομοθέτης και όχι το χρέος καθ' εαυτό, η δε προβλεπόμενη από τον εν λόγω νόμο ρύθμιση έχει αυστηρά προσωποπαγή χαρακτήρα. Έτσι, παρά την απαλλαγή, στο πλαίσιο υπαγωγής στις διατάξεις του προαναφερθέντος νόμου, του οφειλέτη από το υπόλοιπο των χρεών του ή τη μείωση αυτών, δεν έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 851 του ΑΚ, κατά την οποία ο εγγυητής ευθύνεται για την έκταση που έχει κάθε φορά η κύρια οφειλή. Ο εγγυητής, εν προκειμένω, ευθύνεται για το αρχικώς συμφωνημένο από τον υπερχρεωμένο πρωτοφειλέτη χρέος, το ύψος του οποίου δεν επηρεάζεται ως προς τον ίδιο (τον εγγυητή) από τη ρύθμιση, ενώ αυτός δεν μπορεί να επικαλεστεί έναντι του πιστωτή την απαλλαγή ή τη μείωση της οφειλής του πρωτοφειλέτη. Επί εξόφλησης δε του χρέους του πρωτοφειλέτη, υποκαθίσταται στα δικαιώματα των πιστωτών, δικαιούμενος σε αναγωγή έναντι του πρωτοφειλέτη, μόνον για το ποσό που ο τελευταίος υποχρεούται να καταβάλει στους πιστωτές στο πλαίσιο της ρύθμισης των χρεών του. Ο εγγυητής φυσικό πρόσωπο, μπορεί να υπαχθεί και ο ίδιος στις προστατευτικές διατάξεις του ν. 3869/2010, εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις του άρθρου 1 παρ. 1 του νόμου αυτού. Η προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 12 του ν. 3869/2010 περί μη απαλλαγής από την ευθύνη των εγγυητών επί ρύθμισης βάσει του νόμου αυτού των χρεών του πρωτοφειλέτη, ως εκ της αδιάσπικτης διατύπωσής της και του σκοπού του νόμου, που είναι, κατά τα προεκτεθέντα, η αντιμετώπιση του κοινωνικού προβλήματος της υπερχρέωσης των φυσικών προσώπων που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και η ανακούφιση των συγκεκριμένων αυτών

προσώπων από τα χρέη τους και όχι η ελάφρυνση των χρεών έναντι όλων των εμπλεκόμενων προσώπων (πρωτοφειλετών, συνοφειλετών, εγγυητών), έχει εφαρμογή, αφού ο νόμος δεν διακρίνει, και επί εγγυητικής ευθύνης του Ελληνικού Δημοσίου, όταν αυτό παρέχει εγγυήσεις υπέρ δανειοληπτών δυνάμει ειδικών διατάξεων, όπως των νόμων 2322/1995 και 2362/1995, για τη χορήγηση από τραπεζικές εταιρείες δανείων στο πλαίσιο κρατικού προγράμματος στεγαστικής αποκατάστασης συγκεκριμένων κατηγοριών προσώπων με πλήρη εγγύηση αυτού και επιδοτούμενο επιτόκιο. Και στην τελευταία περίπτωση, είναι εφαρμοστέα, ως ειδική και νεότερη, η προδιαληφθείσα διάταξη του άρθρου 12 του ν. 3869/2010 και το Ελληνικό Δημόσιο ευθύνεται έναντι των πιστωτών για το αρχικό χρέος που εγγυήθηκε και όχι εκείνο που διαμορφώθηκε στο πλαίσιο της ρύθμισης του ν. 3869/2010 (οΛΑΠ 3/2023 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών Nomos).

III. Στην προκειμένη περίπτωση, η ανακόπτουσα εκθέτει με την υπό κρίση ανακοπή της ότι την 27.12.2021 της κοινοποιήθηκαν οι από 27.12.2021 ατομικές ειδοποιήσεις χρεών από τη Δ.Ο.Υ. Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης, με τις οποίες την πληροφορούσε η τελευταία ότι χρεώθηκε από την υπηρεσία της, με τις αντίστοιχες ατομικές βεβαιώσεις, το συνολικό ποσό των 14.162,93 ευρώ, απαίτηση που απορρέει, κατ' ορθή εκτίμηση του συνόλου του υπό κρίση δικογράφου, από ιδιωτική σύμβαση δανείου που χορηγήθηκε στην ανακόπτουσα από την «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» με την εγγύηση του καθ' ου η ανακοπή. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητεί, για τους αναφερόμενους ειδικότερα λόγους, την ακύρωση των ανωτέρω ατομικών ειδοποιήσεων χρεών, και την καταδίκη του καθ' ου στη δικαστική της δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η υπό κρίση ανακοπή υπάγεται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων, δεδομένου ότι υφίσταται δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων για την εκδίκαση της ένδικης υπόθεσης, καθόσον η ανακύψασα με αυτήν διαφορά είναι ιδιωτικού δικαίου και όχι διοικητική διαφορά ουσίας σχετική με την εφαρμογή της νομοθεσίας περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων (άρθρο 2 § 2 του ΚΕΔΕ). Επίσης, η υπό κρίση ανακοπή παραδεκτά και αρμοδίως φέρεται προς εκδίκαση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρο 73

ΚΠολΔ), προς εκδίκαση της κατά την ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών (άρθρα 614 επ., 591 ΚΠολΔ), σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στη μείζονα νομική σκέψη της παραγράφου Ι. της παρούσας, στρεφόμενη κατά των ατομικών ειδοποιήσεων χρεών του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης, διότι η προ της ενάρξεως της εκτελέσεως ανακοπή του οφειλέτη, όπως εν προκειμένω, ασκείται και κατά της εκδοθείσας ατομικής ειδοποίησης προβλέπεται ρητά από το άρθρο 73 § 1 του ν.δ. 356/1974, ώστε οιαδήποτε άλλη ερμηνεία να συνιστά contra legem ερμηνεία, και ως εκ τούτου είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη η περί του αντιθέτου ένσταση απαραδέκτου που πρόβαλε ο καθ' ου με τις νομοτύπως και εμπροθέσμως κατατεθείσες από 28.11.2022 προτάσεις του. Περαιτέρω η υπό κρίση ανακοπή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και νομότυπα, κοινοποιηθείσα στον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης και στον Διοικητή της Α.Δ.Α.Ε. (βλ. αντίστοιχα την αριθ.5599Δ/26.01.2022 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή περιφέρειας Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Χαράλαμπο Αγγελάκη και την αριθ.4711Γ/27.01.2022 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή περιφέρειας Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Σωκράτη Παπουλίδη, που προσκομίζει η ανακόπτουσα), και είναι νόμιμη, εδραζόμενη στο άρθρο 73 Κ.Ε.Δ.Ε. Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση ανακοπή κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

IV. Με τον δεύτερο λόγο ανακοπής η ανακόπτουσα ισχυρίζεται ότι οι επίδικες με ατομικές ειδοποιήσεις χρεών του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης θα πρέπει να ακυρωθούν λόγω της αοριστίας τους, καθώς δεν περιλαμβάνουν τα καθοριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 4 § 1 ΝΔ 356/1974 (Κώδικας Εισπράξεων Δημοσίων Εσοδων – Κ.Ε.Δ.Ε.) στοιχεία, και ειδικότερα δεν εξειδικεύουν το χρέος, την προέλευση των αναφερόμενων δόσεων και του μήνα που αφορούν, ώστε να μπορεί να αμυνθεί, είτε λόγω απόσβεσης του χρέους του είτε λόγω παραγραφής της αξίωσης, και να ελέγξει γενικά το ακριβές ύψος της οφειλής της ώστε να την αντικρούσει και η βλάβη αυτή δεν μπορεί να

καλυφθεί με άλλον τρόπο παρά μόνο με την ακύρωση των ατομικών βεβαιώσεων. Ο ισχυρισμός αυτός είναι ορισμένος και νόμιμος και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω η ουσιαστική βασιμότητά του.

V. Από όλα τα έγγραφα που προσκόμισαν οι διάδικοι αποδείχθηκαν τα παρακάτω: Δυνάμει της αριθ. σύμβαση δανείου, που προσκομίζει μετ' επικλήσεως η ανακόπτουσα, η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» χορήγησε στην ανακόπτουσα δάνειο ύψους 60.000,00 ευρώ, με διάρκεια αποπληρωμής 22 ετών, σε 40 συνεχείς εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, καταβλητές της πρώτης εξ αυτών την 10.04.2006 και της τελευταίας την 10.10.2025, με επιτόκιο ίσο με το επιτόκιο των Εντόκων Γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου, επιδοτούμενο κατά ποσοστό 60% από το καθ' ου, προκειμένου η ανακόπτουσα να αγοράσει Α' κατοικία επί της οδού Ελλησπόντου στον Εύοσμο Θεσσαλονίκης. Το δάνειο αυτό χορηγήθηκε υπό την εγγύηση του καθ' ου, δυνάμει των υπ' αριθ.2/31230/0025/06.06.2003, όπως τροποποιήθηκε με την αριθ.2/56365/0025/10.10.2003 αποφάσεις του αυτού (βλ. αρ.17 της δανειακής σύμβασης). Ακολούθως η ανακόπτουσα έχοντας εξοφλήσει μέρος του ανωτέρω δανείου, κι ενώ απέμενε υπόλοιπο ύψους 45.039,57 ευρώ για την εξόφλησή του, κατέθεσε την 09.09.2016 την με αριθ.έκθ.κ ; ενώπιον του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης (εκούσια δικαιοδοσία), ζητώντας να υπαχθεί στις ευεργετικές διατάξεις του ν.3869/2010 επικαλούμενη μόνιμη αδυναμία αποπληρωμής του δανείου και στρεφόμενη κατά της δανείστριας τράπεζας, την οποία κοινοποίησε και στο καθ' ου ως εγγυητή του δανείου. Επί της αίτησης αυτής δημοσιεύθηκε, ερήμην των καθ' ων, η αριθ.174/2019 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, η οποία απέρριψε την αίτηση ως ουσία αβάσιμη, κατά της απόφασης αυτής η ανακόπτουσα άσκησε την από 06.03.2019, 2019 ενώπιον του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης και με ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, έφεσή της, η οποία κοινοποιήθηκε στο καθ' ου, πλην όμως συζητήθηκε ερήμην του, και την 06.09.2021 δημοσιεύθηκε επ' αυτής η με αριθ.11242/2021 τελεσίδικη απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, η οποία δέχτηκε

τυπικά την έφεση, εξαφάνισε την αριθ.174/2019 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, κράτησε την υπόθεση και δέχτηκε την ως άνω από 09.09.2016 αίτηση της ανακόπτουσας, ρυθμίζοντας τα χρέη της, όπως αυτά απέρρεαν από την ως άνω δανειακή σύμβαση, με ορισμό μηδενικών δόσεων για διάστημα 36 μηνών, αρχής γενομένης από το Φεβρουάριο του έτους 2019, και εξαίρεσε την πρώτη κατοικία της από την εκποίηση, επιβάλλοντας στην ανακόπτουσα να καταβάλει το συνολικό ποσό των 8.000,00 ευρώ, σε μηνιαίες δόσεις διάρκειας 240 μηνών, ύψους εκάστης 33,33 ευρώ και αρχής γενομένης τον Οκτώβριο του έτους 2021, κατ' άρθρο 9 ν.3869/2020, ώστε να απαλλαχθεί, όπως αναφέρεται στο αιτιολογικό της προαναφερθείσας απόφασης, η ανακόπτουσα από την υπόλοιπη οφειλή της ύψους 37.039,57 ευρώ (κατ' άρθρο 11 § 1 ν.3869/2010) εφόσον εκτελέσει προσηκόντως της ως άνω υποχρεώσεις της. Κατόπιν τούτων, σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στη μείζονα νομική σκέψη της ΙΙ. παραγράφου της παρούσας, μετά την ένταξη της στις ευεργετικές διατάξεις του ν.3869/2010, η ανακόπτουσα απαλλάχθηκε και έναντι του καθ' ου για το άνω των 8.000,00 ευρώ ανεξόφλητο ποσό της ως άνω δανειακής σύμβασης, το δε καθ' ου θα μπορούσε να υποκατασταθεί στα δικαιώματα της δανείστριας τράπεζας μόνο στην περίπτωση που η ανακόπτουσα δεν τηρούσε τις ανωτέρω υποχρεώσεις της για εξόφληση του ποσού των 8.000,00 ευρώ και η δανείστρια τράπεζα διεκδικούσε αυτό από το καθ' ου (άρθρο 12 ν. 3869/2010), παρά το γεγονός ότι η ως άνω ρύθμιση δεν επιφέρει αντίστοιχα περιορισμό ή εξάλειψη της εγγυητικής ευθύνης του καθ' ου για την αρχική οφειλή της ανακόπτουσας έναντι της ως άνω δανείστριας τράπεζας (ολΑΠ 3/2023 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών Nomos). Περαιτέρω το καθ' ου, τρεις μήνες μετά τη δημοσίευση της ως άνω απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, έχοντας προφανώς λάβει γνώση αυτής και της κατάπτωσης της εγγύησης, απέστειλε την 27.12.2021 τις προσβαλλόμενες ατομικές ειδοποιήσεις χρεών στην ανακόπτουσα, από την επισκόπηση των οποίων προκύπτει ότι σε αυτές αναγράφονται με τον ίδιος αριθμό ταμειακής βεβαίωσης (Α.Τ.Β.) 98064, επτά (7) δόσεις, συνολικού ποσού 14.162,93 ευρώ, με ημερομηνία βεβαίωσης την 17.12.2021 και πληρωτέες την 31.01.2022, και ως είδος φόρου αναγράφεται «Έσοδα Εισ», δίχως άλλο

προσδιορισμό της οφειλής της ανακόπτουσας προς το καθ' ου. Με τις από 28.11.2022 προτάσεις το καθ' ου ισχυρίζεται ότι δεν ήταν απαραίτητη η γνωστοποίηση του είδους του χρέους καθώς τα βεβαιωθέντα ποσά θεμελιώθηκαν στην ως άνω αριθ. δανειακή σύμβαση το περιεχόμενο της οποίας γνώριζε η ανακόπτουσα ως συμβαλλόμενη σε αυτή σε συνδυασμό με τις περιληπτικές καταστάσεις βεβαίωσης από φορείς μέσω διαδικτύου του Γ.Λ.Κ., όπου αναφέρονται οι αναλυτικές καταστάσεις των ανείσπρακτων οφειλών. Ο ισχυρισμός αυτός του καθ' ου δεν αρκεί για να θεραπεύσει την ως άνω αοριστία των προσβαλλόμενων ατομικών ειδοποιήσεων χρεών, διότι κατά τον αναφερόμενο σε αυτές χρόνο βεβαίωσης των οφειλόμενων οφειλών, είχε ήδη εκδοθεί η με αριθ. τελεσίδικη απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου που ρύθμιζε τις απορρέουσες εκ της ως άνω δανειακής σύμβασης οφειλές της ανακόπτουσας, όπως αυτές εκκρεμούσαν από το έτος 2016, όταν κατατέθηκε ενώπιον του Ειρηνοδικείου η σχετική αίτηση ρύθμισης οφειλών της αιτούσας, η δε ρύθμιση όπως προαναφέρθηκε ρύθμιζε ως υπόλοιπο των οφειλών της το ποσό των 8.000,00 ευρώ, εκ του οποίου μέχρι την έκδοση των ταμειακών βεβαιώσεων βάσει των οποίων απεστάλησαν οι επίδικες ατομικές ειδοποιήσεις, και η ανακόπτουσα στα πλαίσια της ρύθμισης όφειλε να έχει καταβάλει μόνο το ποσό των 66,66 ευρώ, ίσο δηλαδή με το ποσό των δύο μηνιαίων δόσεων που μεσολάβησαν, ενώ το υπόλοιπο ποσό των (8.000,00 € - 66,66 € =) 7.933,34 ευρώ δεν είχε καταστεί ληξιπρόθεσμο μέχρι την αποστολή τους στην ανακόπτουσα. Συνεπώς η αοριστία των επίδικων ατομικών βεβαιώσεων, ως προπαρασκευαστικών της εκτελέσεως πράξεων, και ειδικότερα η μη αναγραφή του είδους του χρέους και του τίτλου στον οποίο βασίζεται, ήταν ικανή να επιφέρει στην ανακόπτουσα αδυναμία ουσιαστικής ή δικονομικής προστασίας των δικαιωμάτων της, διότι τα λοιπά στοιχεία των ατομικών βεβαιώσεων, ήτοι α) ο αριθμός των δόσεων, που υπολείπονταν των δόσεων της δανειακής σύμβασης και ιδίως των δόσεων που προέβλεπε η ως άνω απόφαση ρύθμισης χρεών, δίχως να αναφέρεται σε τι αντιστοιχούν, και β) τα ποσά των δόσεων αυτών ως βεβαιωθέντων οφειλών, που το σύνολό τους ήταν πολλαπλάσιο της συνολικής οφειλής της, όπως αυτή απέρρεε πλέον από την ως άνω δανειακή σύμβαση, ήταν ικανά να επιτείνουν τη

σύγχυση της ανακόπτουσας ως προς την ταυτότητα του χρέους που αναζητούσε το καθ' ου από αυτήν. Συνεπώς ο ανωτέρω λόγος θα πρέπει να γίνει δεκτός ως ουσία βάσιμος. Κατόπιν τούτου παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων της ανακοπής.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η ανακοπή και να ακυρωθούν οι αριθ.

ατομικές ειδοποιήσεις χρεών που εξέδωσε το καθ' ου, και να καταδικαστεί λόγω της ήττας του το καθ' ου η ανακοπή στη μειωμένη δικαστική δαπάνης της ανακόπτουσας (σύμφωνα με το άρθρο 22 του ν. 3693/1957), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή

ΑΚΥΡΩΝΕΙ τις αριθ.

ατομικές ειδοποιήσεις χρεών της ανακόπτουσας που εξέδωσε το καθ' ου η ανακοπή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ το καθ' ου η ανακοπή στη μειωμένη δικαστική δαπάνη της ανακόπτουσας, την οποία ορίζει στο ποσό των εκατό ευρώ (100,00€).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στη Θεσσαλονίκη την 22^η Φεβρουαρίου 2024 χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΣΙΝΟΥΛΑΣ